

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **T. B. H. D.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupené advokátem Mgr. Faridem Alizeyem
sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2024, č. j. OAM-663/ZA-ZA11-HA13-2024, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 31. 7. 2024 domáhala přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla její žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobkyně má za to, že byla v předcházejícím řízení zkrácena na svých právech, když žalovaný podle žalobkyně nedostál své povinnosti vyplývající ze zásady materiální pravdy, neboť nedostatečně zjistil skutkový stav a nesprávně posoudil situaci žalobkyně, také neuvedl v dostatečné míře důvody výroku svého rozhodnutí a úvahy pro jeho vydání. Žalobkyně uvedla, že má obavy o své zdraví a bezpečí, jelikož ve Vietnamu má vysoké dluhy, které nemá splaceny a je známo, že činnost lichvářů ve Vietnamu zpravidla obnáší násilnou trestnou činnost. Zároveň žalobkyně zdůraznila, že jako žena je v zemi původu diskriminována v možnosti najít si lépe placené zaměstnání. Ekonomické důvody uvedené žalobkyní tedy přesahují do její osobnostní sféry, když žádá o mezinárodní ochranu také z důvodu, aby s ní bylo zacházeno jako s lidskou bytostí, nikoli jako s méněcennou, protože je žena. Žalovaný měl žalobkyni dle jejího názoru lépe poučit, a to tak, aby v pohovoru k udělení žádosti podrobněji popsala všechny závazky, které má v zemi původu a také se měl více zabývat humanitárními důvody k udělení azylu.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Žalovaný odkázal na obsah správního spisu; sama žalobkyně uvedla, že z Vietnamu vycestovala za prací, neboť ve Vietnamu jsou nízké příjmy. O mezinárodní ochranu v ČR požádala, aby si zde legalizovala pobyt a mohla normálně pracovat. Neuvedla žádné azylově relevantní důvody ani obavy z návratu do vlasti.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně požádala o udělení mezinárodní ochrany dne 16. 5. 2024, pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany proběhl dne 30. 5. 2024 ve vietnamském jazyce za přítomnosti tlumočníka.
5. Při podání žádosti žalobkyně uvedla, že z Vietnamu vycestovala v roce 2020 na Ukrajinu, a to letecky. Zde pracovala až do 20. 4. 2024, poté dne 22. 4. 2024 přicestovala v nákladním automobilu do ČR. Nemá cestovní doklad, ztratila ho během svého pobytu na Ukrajině. Kromě pobytu v ČR ode dne 22. 4. 2024 nikdy nepobývala ve státech Evropské unie. Při pohovoru žalobkyně uvedla, že Vietnam v roce 2020 opustila, protože měla volnou živnost, prodávala na trzích zeleninu a potraviny. Zkoušela najít si lepší práci, ale nedařilo se jí, proto se rozhodla odejít na Ukrajinu, což jí doporučil zprostředkovatel a zároveň měla možnost vyřídit si vízum za účelem zaměstnání. Na Ukrajině pracovala, nicméně zde nechtěla zůstat kvůli obavám z války. Znamý jí zajistil převoz za cenu 2000 euro, ani nevěděla, že jede do ČR, zjistila to až v Praze. Ve své vlasti žalobkyně neměla žádné problémy s bezpečnostními orgány, ani potíže kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. K dotazu žalovaného, proč si do ČR nezařídila pracovní vízum, sdělila, že nemá žádné osobní doklady, takže nemůže o nic žádat. K dotazu, proč si nevyřídila nové doklady, odpověděla, že v současné době nemá žádné příjmy, tak o tom ani nepřemýšlela. Jako důvod žádosti uvedla, že si chce legalizovat svůj pobyt, aby získala pobytové oprávnění a mohla normálně pracovat.

6. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o informaci OAMP Bezpečnostní a politická situace ve Vietnamu: Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 4. 6. 2024.
7. Následně dne 24. 6. 2024 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán uzavřel, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobkyně jsou jen a pouze ekonomické důvody, když žalobkyně potvrdila, že z Vietnamu odcestovala za prací a vyššími výdělků a v ČR chce zůstat, aby zde mohla pracovat.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
9. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situace ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
10. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
11. Pro rozhodnutí v dané věci je podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalovaným a krajský soud se s posouzením věci žalovaným zcela ztotožňuje. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobkyně sama jako jediný důvod opuštění vlasti uvedla, že odjela za prací a vyššími výdělků nejprve na Ukrajinu. Nyní chce v ČR legalizovat svůj pobyt, aby mohla pracovat. Zároveň neuvedla žádnou skutečnost, která by byť náznakem mohla svědčit o pronásledování žalobkyně ve vlasti.
12. Za této situace žalovaný správně aplikoval § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu a žádost žalobkyně zamítl jako zjevně nedůvodnou.
13. Pokud se jedná o žalobní námitky, je třeba shrnout, že námitka týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu je pouze obecného charakteru a žalobkyně nikterak nespecifikuje, v jakém ohledu měl žalovaný nedostatečně zjistit skutkový stav, jenž měl mít vliv na posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V této souvislosti krajský soud připomíná, že „*Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“, viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78.

14. Žalobkyní obecně formulovanou žalobní námitku lze tedy vypořádat tak, že žalovaný se nedopustil žádných pochybení v průběhu řízení, dostatečně zjistil skutkový stav a na zjištěné skutečnosti přiléhavě aplikoval právní předpis.
15. Pokud se jedná o tvrzení žalobkyně, že má obavy ze strany věřitelů, je třeba uvést, že toto tvrzení se objevilo až v žalobě. V průběhu správního řízení k položené otázce žalobkyně sdělila, že jí v zemi původu nic nehrozí a že kdyby se musela vrátit, tak by se tam vrátila. Tvrzení v žalobě jsou pouze obecného charakteru a žalobkyně ani netvrdí stran svých obav bližší a podrobnější skutečnosti. Situaci vietnamských dlužníků žádajících o udělení mezinárodní ochrany se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, který v usnesení ze dne 26. 6. 2024, č.j. 2 Azs 98/2024-28 uvedl „*Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že ve Vietnamu existují účinné mechanismy prostřednictvím policie nebo jiných orgánů veřejné moci a že vietnamská legislativa postihuje lichvu i nelegální poskytování půjček. Bez dalších konkrétních informací nelze předpokládat, že dlužník nebude chráněn před násilným vymáháním dluhů (srovnej usnesení NSS ze dne 25. 9. 2023, č.j. 5 Azs 99/2023-31). Ani určité problémy s korupcí v zemi původu neumožňují učinit závěr, že občanům je ochrana a priori nedostupná.*“
16. K námitce žalobkyně, že ji měl žalovaný lépe poučit, a to tak, aby v pohovoru k udělení žádosti podrobněji popsala všechny závazky, které má v zemi původu, žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že před zahájením pohovoru byla žalobkyně poučena o povinnosti poskytnout žalovanému nezbytnou součinnost a uvádět pravdivé a úplné informace nezbytné pro zjištění stavu věci. Během pohovoru jí byly kladeny otevřené otázky, na které odpovídala, mohla uvádět jakékoliv potíže ve vlasti. Není povinností žalovaného, aby žalobkyni poučil v tom směru, jaké důvody má uvádět, aby uspěla se svou žádostí o azyl. Krajský soud souhlasí s názorem žalovaného, který je rovněž podpořen rozsudkem NSS ze dne 20. 11. 2003, č.j. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS „*Stěžovatel jako žadatel o mezinárodní ochranu musí uvést důvody, které jsou relevantní z hlediska udělení mezinárodní ochrany. Správní orgán je pak povinen zjistit skutečný stav věci na základě těchto uvedených důvodů. Není však jeho úkolem tyto důvody za žadatele domýšlet.*“
17. K tvrzení žalobkyně, že byla v zemi původu diskriminována jako žena při hledání zaměstnání, krajský soud konstatuje, že toto tvrzení žalobkyně uvedla až v žalobě, nikoli v rámci správního řízení. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně naopak uvedla, že před odchodem z Vietnamu pracovala, měla volnou živnost a na trzích prodávala zeleninu a potraviny. Výslovně uvedla, že důvodem jejího odchodu byl zájem pracovat v zahraničí, neboť ve Vietnamu jsou nízké příjmy. Proto žalobní námitku krajský soud nepovažuje za důvodnou.
18. Namítala-li žalobkyně obecně, že se měl žalovaný více zabývat důvody pro udělení humanitárního azylu, nezbyvá než připomenout, že podle § 16 odst. 4 zákona o azylu *jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b*. Jestliže se žalovaný nezabýval důvody pro udělení humanitárního azylu, postupoval zcela v souladu s právní úpravou.

Závěr a náklady řízení

19. Jelikož soud žalobní námitky důvodnými neshledal, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

20. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. září 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce